

Kendelse af 4. oktober 2013 (J.nr. 2013-0033525).

Tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling meddelt efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 og § 9, stk. 4.

(Anders Hjulmand, Ingrid Henriksen og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 30. januar 2013 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 16. januar 2013 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 16. januar 2013 hedder det:

” ...

[Det er] ikke tilstrækkeligt til en dispensation, at du har diverse moduler fra F [forsikringsuddannelsesinstitution] – der skal en afsluttet eksamen til som enten exam assurandør eller anden teoretisk eksamen, som kan sidestilles med en forsikringsmæglereksamen.

Praktisk erfaring erstatter ikke den teoretiske uddannelse.

Alternativt kan du tilmelde dig og bestå mæglermetode og den endelige eksamen som livsforsikringsmægler, og derefter kan du få tilladelse som forsikringsmægler.
...”

I klageskrivelsen af 30. januar 2013 har K anført:

”Anke over Finanstilsynets afslag på dispensationsansøgning som forsikringsmægler (liv)

Sagens baggrund:

Undertegnede har 28.12.2012 søgt Finanstilsynet om godkendelse som forsikringsmægler (liv) ud fra de gældende dispensationsregler i Lov om forsikringsformidling.

Finanstilsynet har 16.1. 2013 givet afslag begrundet med, at det ifølge Finanstilsynet ikke er tilstrækkeligt, at ”du har diverse kurser fra F – der skal en afsluttet eksamen til som enten exam assurandør eller anden teoretisk eksamen, som kan sidestilles med en mæglereksamen. Praktisk erfaring erstatter ikke den teoretiske uddannelse. Alternativt kan du tilmelde dig og bestå mæglermetode og den endelige eksamen som

livsforsikringsmægler, og derefter kan du få tilladelse som forsikringsmægler”.

Til brug for Erhvervsankenævnets behandling af sagen vedlægger jeg følgende bilag:

- Ansøgning af 28.12. 2012, som endvidere indeholder mit CV mv.
- Finanstilsynets ”fit & proper” godkendelse af undertegnede som direktør for A A/S
- Mail fra F, som giver mig merit for alle de krævede teoretiske kurser
- Finanstilsynets afslag af 16.1. 2013

Anbringender:

I afslaget henviser Finanstilsynet alene til de formelle regler, som er fastsat i henhold til lovens § 9 stk. 1 og 2.

Jeg anker Finanstilsynets afgørelse, idet der efter min opfattelse ikke er foretaget en konkret vurdering af mine samlede forhold til den dispensationsmulighed, der forligger i henhold til Lov om Forsikringsformidling § 9 stk. 4.

Af bemærkningerne til stk. 4 fremgår blandt andet følgende – citat fra Erhvervsankenævnskendelsen af 27. marts 2009 (J. nr. 2008-0016957):

”Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt på de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt”.

Jeg har fra F fået merit for de 5 krævede teoretiske kurser: 4.14 mæglerjura, modul 4.15 Personforsikring etablering, 4.22 Personforsikring – ændring og udbetaling, 4.23 Firmapension og 4.27 Den optimerede pensionsløsning.

Jeg mangler derfor kun modulet 4.86 arbejdsmetode specielt for livsforsikringsmægleren samt eksamen. Her mener jeg, at Finanstilsynet ikke har foretaget en samlet vurdering baseret på mit tidligere virke og udelukkende fokuserer på, om jeg har taget det manglende kursus/eksamen.

I bekendtgørelsen om forsikringsformidlers uddannelse fremgår det af bilag 2 (Livsforsikringsmægleruddannelsen), at arbejdsmetode skal indeholde følgende videnelementer:

- Pensionspolitik
- Udbud
- Tilbudssammenligning og indstilling om valg af løsning
- Implementering og service
- Behovsanalyse

Jeg vil her henvise til mit CV, hvor jeg har en afsluttet økonomisk uddannelse som HA fra CBS og dermed en økonomisk baggrund, der gør mig i stand til at vurdere de økonomiske parametre, der indgår i eksempelvis en tilbudssammenligning.

Jeg har siden 1984 udelukkende virket indenfor livsforsikring, herunder også mange år på direktionsniveau og øverst ansvarlig for selskabets rådgivning overfor kunderne.

Jeg har, som det fremgår af mit CV, endvidere selv i længere perioder arbejdet med direkte rådgivning og salg af både privatpension og firmapension. Jeg har været ansvarlig for afdelinger inden for kunderådgivning og direkte salg i B, C og D [pensionsselskaber], og har også stået for implementeringen af ”God Skik” reglerne i salgsorganisationen i C/D. Jeg har ligeledes i flere år været klageansvarlig og dermed vant til at skulle kende de gældende regelsæt, som har betydning for kunderådgivningen.

Herudover har jeg nu siden 3. september 2009 været ”fit og proper” godkendt som direktør for A A/S og har frem til nu deltaget/medvirket i de opgaver selskabet har løst i forbindelse med blandt andet udbud og pensionspolitikker for virksomheder.

Jeg har endvidere i datterselskabet E Aps løst opgaver for ledelsen/direktioner i såvel Pensionsselskaber, Pensionskasser og Pengeinstitutter (f.eks. benchmark af selskabernes produkter og strategisk rådgivning om sammensætning af produktsortiment mv.).

Jeg skal derfor indstille til Erhvervsankenævnet, at Finanstilsynets afgørelse ændres, jf. i øvrigt også Erhvervsankenævnets kendelse af 27. marts 2009 (J. nr. 2008-0016957), og at jeg ud fra en samlet vurdering meddeles tilladelse i medfør Lov om Forsikringsformidling § 9, stk. 4.”

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 28. februar 2013 udtalt:

”...

1. Sagsfremstilling

Klager søgte ved mail af 28. december 2012 Finanstilsynet om tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling i henhold til lov om forsikringsformidling [jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008.] § 4, stk. 2, som ansat i A A/S. Mailen var tillige vedhæftet en mægleransøgning fra F. Klager anførte i sin mail af 28. december 2012 (bilag A) bl.a. følgende:

"... Vi har nu begge haft omkring 4 års virke med forsikringsmægleropgaver, som vi sammen med vores tidligere virke (se de vedhæftede CV'er) håber berettiger til en godkendelse efter dispensationsreglerne."

Da klager ikke dokumenterede at have bestået livsforsikringsmægleruddannelsen fra F, opfyldte klager efter Finanstilsynets vurdering ikke det krav om teoretisk uddannelse, der udover kravet om praktisk kunnen, følger af lov om forsikringsformidling § 7, stk. 1, nr. 2 og § 9, stk. 2, og som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse.

Finanstilsynet fandt desuden ikke, at der var grundlag for at meddele klager tilladelse efter den dispensationsadgang, der følger af lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, hvorefter Finanstilsynet kan meddele dispensation fra kravet om en bestået forsikringsmægleruddannelse.

Finanstilsynet redegjorde i en opklarende telefonsamtale af 14. januar 2013 med klager for betingelserne for at opnå dispensation fra kravet om en bestået forsikringsmæglereksamen.

Finanstilsynet oplyste herunder klager om, at tilsynet havde kontaktet F i mail af 14. januar 2013 for oplysninger om klagers eventuelle forsikringsmæssige uddannelser på F (bilag B).

F oplyste i mail af 14. januar 2013 (bilag C), at

"klager har taget moduler, som ikke svarer til en assurandøreksamen - eller en af de 2 øvrige eksaminer, som vi sidestiller, nemlig FA og FS eksamen."

Kopi af denne mailkorrespondance blev sendt til klager med mail af 14. januar 2013 (bilag D).

Finanstilsynet meddelte samtidig i telefonsamtalen den 14. januar 2013 sin vurdering af, at klagers dispensationsansøgning ikke kunne imødekommes på grund af manglende dokumentation for teoretisk uddannelse som enten livsforsikringsmægler eller anden teoretisk uddannelse, som kunne sidestilles med en forsikringsmægleruddannelse.

Klager oplyste, at han ville kontakte F for nærmere vejledning om supplerende uddannelse, der kunne færdiggøre klagers ikke afsluttede

uddannelse som forsikringsmægler. Finanstilsynet skulle afvente klagers undersøgelse.

Klager havde herefter den 15. januar 2013 en mailkorrespondance med F om sagen.

Ved mail af 16. januar 2013 til tilsynet anførte klager bl.a. følgende:

"... Som aftalt har jeg nu vendt dispensationsansøgningen med F, som har meddelt, at han trækker sin ansøgning... For mit eget vedkommende har jeg i går taget kontakt til F – G, som jf. nedenstående to mails nu har givet mig merit for alle krævede faglige kurser – modulerne på mægleruddannelsen: 4.14 mæglerjura, modul 4.15 Pensionsforsikring etablering, 4.22 Personforsikring – ændring og udbetaling, 4.23 Firmapension og 4.27 Den optimerede pensionsløsning.

Det betyder, at jeg opfylder de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen og nu kun mangler et modul 4.86 arbejdsmetode specielt for livsforsikringsmægleren samt eksamen.

Med de nye meritoplysninger mener jeg derfor, jeg opfylder kravet for at blive omfattet af dispensationsmulighederne (§9 stk. 4, se endvidere erhvervsankenævnskendelse af 27. marts 2009 J.nr. 2008-0016975), idet jeg med hensyn til kravene om praktisk erfaring og arbejdsmetode kan henvise til mit tidligere fremsendte CV, hvor jeg selv i en årrække i B/H har arbejdet direkte med både salg og rådgivning af privatpension og firmapension. Jeg har tilsvarende været ansvarlig for kunderådgivning og direkte salg i C og stået for implementering af God Skik reglerne i salgsorganisationen i C/D.

Herudover har jeg nu haft knap 4 års virke som direktør for A A/S, hvor jeg løbende har fulgt og deltaget i selskabets mæglerarbejdsopgaver..."

Tilsynet anførte ved mail af samme dato til klager bl.a.:

"... Som vi talte om den 14. 1 2013, så er det ikke tilstrækkeligt til en dispensation, at du har diverse moduler fra F – der skal en afsluttet eksamen til som enten exam assurandør eller anden teoretisk eksamen, som kan sidestilles med en forsikringsmæglereksamen.

Praktisk erfaring erstatter ikke den teoretiske uddannelse.

Alternativt kan du tilmelde dig og bestå mæglermetode og den endelige eksamen som livsforsikringsmægler, og derefter kan du få tilladelse som forsikringsmægler."

Klager oplyste følgende i mail af 21. januar 2013 (bilag E) til Finanstilsynet:

"... På baggrund af Finanstilsynets afslag af 16. januar 2013 på min dispensationsansøgning som livmægler, har jeg jf. nedenstående nu tilmeldt mig det sidste af de kurser, jeg mangler udover eksamen.

Jeg forventer dog samtidig at indbringe Finanstilsynets afslag for Erhvervsankenævnet."

...

2. Retligt grundlag

Det følger af § 4 i lov om forsikringsformidling, at virksomheder og ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet.

Af lov om forsikringsformidling §§ 7-9 fremgår, hvilke krav der skal være opfyldt, for at man kan opnå tilladelse til at udøve forsikringsmægling, herunder krav om uddannelse. Kravene om uddannelse gælder også for personer, der som klager er partner i en forsikringsmæglervirksomhed, når partneren skal udøve aktivitet som forsikringsmægler.

Finanstilsynet har, jf. ovenfor, med hjemmel i lov om forsikringsformidling § 9, stk. 1 og 2, udstedt bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen), der nærmere definerer, hvilke krav der stilles til forsikringsmæglers teoretiske uddannelse og praktiske kunnen.

Af lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, følger en dispensationsadgang, hvorefter Finanstilsynet kan meddele en ansøger tilladelse som forsikringsmægler, uagtet at personen ikke opfylder de uddannelsesmæssige krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 1 og 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, fremgår blandt andet følgende:

Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold.

Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening.

Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også være tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.

3. Erhvervsankenævnets kendelser af 27. marts 2009 og 7. november 2012

Erhvervsankenævnet afsagde i 2009 kendelser i to sager [Der henvises til Erhvervsankenævnets journalnumre 2009-0016956 og 2009-0016957.], hvor klagerne af Finanstilsynet var blevet meddelt afslag på deres ansøgninger om tilladelser som forsikringsmæglere. Finanstilsynet vurderede i begge tilfælde, at ansøgerne ikke opfyldte kravene til at kunne blive meddelt dispensation i henhold til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

I de to sager fandt Erhvervsankenævnet:

”efter en konkret bedømmelse af klagernes samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af lovens § 9, stk. 2, og at klagerne derfor bør gives tilladelse til at være forsikringsmæglere, jf. forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4”.

Finanstilsynet har som konsekvens af de afsagte kendelser fra Erhvervsankenævnet efterfølgende revurderet den hidtidige dispensationspraksis, og fulgt de retningslinjer, der kan udledes af ovennævnte ankenævnsafgørelser.

Det fremgår af ankenævnets to kendelser ovenfor, at der skal foreligge en situation, hvor ansøgers ”anden relevante” teoretiske uddannelse f. eks. i form af en cand. jur. eksamen eller assurandøreksamen er suppleret med en langvarig ansættelse i forsikrings – og forsikringsmæglerbranchen, hvor de specifikke forsikringstekniske kompetencer og forsikringsmægling i praksis, erhverves.

I en ny afgørelse fra 7. november 2012, hvor klager af Finanstilsynet var blevet meddelt afslag på ansøgning om tilladelse som forsikringsmægler, lagde ankenævnet til grund, at klager ”har endog betydelige praktiske fær-

digheder som forsikringsmægler". Ankenævnet fandt, at klager uanset dette imidlertid ikke kan "anses for at have sådanne uddannelsesmæssige færdigheder med deraf tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt, at hun efter en konkret bedømmelse af hendes samlede forhold kan meddeles tilladelse til at være forsikringsmægler i medfør af forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4."

Det fremgår af den seneste kendelse, at ankenævnet stadfæster Finanstilsynets afslag på dispensation, når ansøger ikke har en anden relevant uddannelse, der kan sidestilles med en teoretisk forsikringsmægleruddannelse, og at ankenævnet er enig med Finanstilsynet i, at selv langvarig praktisk erfaring inden for forsikringsmægling ikke erstatter den krævede teoretiske uddannelse.

4. Finanstilsynets vurdering og bemærkninger til klagers anbringender

I relation til klagers anbringende i relation til lov om forsikringsformidling § 9, stk. 2, bemærkes:

Vedrørende klagers ansøgning af 28. december 2012 indhentede Finanstilsynet også i denne sag en udtalelse fra F. Forespørgslen angik, hvilke kurser og moduler klager måtte have gennemgået og bestået i relation til uddannelsen som forsikringsmægler/assurandør.

F oplyste i mail af 14. januar 2013, at "klager har taget moduler, som ikke svarer til en assurandøreksamen - eller en af de 2 øvrige eksaminer, som vi sidestiller, nemlig FA og FS eksamen". Kopi af denne mailkorrespondance blev som ovenfor nævnt sendt til klager.

I relation til lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, bemærkes:

Klager har bl.a. oplyst, at han siden 3. september 2009 har været administrerende direktør for A A/S og har deltaget i den daglige løbende rådgivning af såvel privatkunder som firmapensionskunder nu på 4. år.

En langvarig ansættelse i en forsikringsmæglervirksomhed, herunder som direktør, kan ikke erstatte klagers manglende teoretiske uddannelse, jf. de ovenfor citerede bemærkninger til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

...

I skrivelse af 27. marts 2013 har K yderligere anført:

...

Praktisk erfaring

Af Finanstilsynets svar af 28. februar 2013 anfægtes min praktiske erfaring ikke på noget sted, snarere tvært imod.

Som det fremgår flere steder i Finanstilsynets sagsfremstilling af 28. februar til Erhvervsankenævnet, fx side 7 første afsnit og den efterfølgende konklusion, er

det udelukkende kravene til forsikringsmæglers uddannelsesmæssige baggrund, som man ikke mener, jeg lever op til. Der er derimod ikke rejst tvivl om min praktiske erfaring.

Jeg tillader mig derfor at slutte, at Finanstilsynet ikke anfægter min praktiske erfaring men udelukkende min teoretiske uddannelse og færdigheder.

Teoretisk Uddannelse

Finanstilsynet henholder sig i sit svar af 28. februar 2013 til Finanstilsynets egen indledende henvendelse til F jf. Finanstilsynets svar side 6, punkt 4, 2. afsnit.

Finanstilsynet konstaterer, at jeg ikke har taget Fs forsikringsmægleruddannelse – eller moduler på Fs uddannelser, der svarer til forsikringsmægleruddannelsen.

Denne konstatering turde vel siges at være overflødig, idet jeg i min henvendelse til Finanstilsynet har søgt dispensation for den manglende uddannelse som forsikringsmægler.

Som anført selv af Finanstilsynets andragende af 28. februar side 5 afsnit 2 om lovgrundlaget, tilsigter dispensationsreglerne IKKE en bedømmelse af, om man har bestået de krævede kurser på F.

Derimod anføres det, at anden teoretisk eller praktisk uddannelse kan danne baggrund for en dispensation. Som eksempler anføres revisor eller advokat med tilhørende relevant efteruddannelse og praktisk erfaring.

I mit tilfælde er min teoretiske baggrund min uddannelse og eksamen i økonomi på CBS, hvor jeg har taget en HA, og hvor jeg bortset fra hovedopgaven ligeledes har taget en Cand. Merc. uddannelse.

Finanstilsynet har på intet tidspunkt bestridt (eller forholdt sig til) denne uddannelsesmæssige baggrund, som modsvarer advokat/revisor baggrund.

På baggrund af min teoretiske, økonomiske uddannelse, har jeg opnået ansættelse i livsforsikringsselskaber, og der i praksis beskæftiget mig med det fagområde, der undervises i på F (se endvidere mit CV bilagt sagen).

Som det formuleres i det af Finanstilsynet angivne lovgrundlag om dispensationsmuligheder: "hvor ansøger har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op af de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøger skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening".

Som nævnt ovenfor bestrider Finanstilsynet på intet tidspunkt min praktiske erfaring, herunder at den lever op til de krav, der stilles i lovgrundlaget, for at give dispensation.

Udover en anden uddannelsesmæssig baggrund (min er økonom), arbejde med forsikring, nævner lovgrundlaget 'relevant efteruddannelse' som en baggrund for at give dispensation fra Fs forsikringsmægleruddannelse.

I mit tilfælde andrager min efteruddannelse, som blev betalt af min arbejdsgiver, en række moduler på F, som stort set (men ikke helt) svarer til forsikringsmægleruddannelsen. **Alene min efteruddannelse svarer altså næsten til en forsikringsmægleruddannelse.** F har, som det fremgår af sagens bilag, efter Finanstilsynets første henvendelse efterfølgende givet mig fuld merit for alle de krævede kurser i forsikringsmægleruddannelsen, bortset fra et enkelt arbejds metode modul.

Jeg må derfor slutte, at jeg ifølge F opfylder alle de nødvendige og krævede teoretiske færdigheder i mægleruddannelsen.

Afsluttende bemærkninger

Som ovenfor dokumenteret, har jeg som nævnt en anden relevant videregående uddannelse, som anført i lovgrundlaget (eksemplificeret ved advokat/revisor), på hvilken baggrund jeg har haft mit livslange virke indenfor livsforsikring.

I denne forbindelse har jeg, som nævnt i lovgrundlaget, også haft arbejdsopgaver, som kan sidestilles med forsikringsmægling – ikke mindst de sidste 4 år som direktør for et forsikringsmægler selskab. Som relevant efteruddannelse har jeg langt de fleste moduler, som på F kræves til eksamen som forsikringsmægler.

Finanstilsynet har i sin sagsfremstilling fremhævet, at min efteruddannelse IKKE er identisk med forsikringsmægleruddannelsen, hvilket må siges at være irrelevant, eftersom jeg har søgt dispensation for min manglende eksamen som forsikringsmægler.

Finanstilsynet har ikke vurderet, om min samlede anden videregående uddannelse, praktiske erfaring samt relevante efteruddannelse i sin helhed kan siges at danne baggrund for en dispensation, idet man udelukkende har konstateret, at min efteruddannelse formelt set alene ikke svarer til uddannelsen som forsikringsmægler.

Finanstilsynet anfører i sit materiale en afgørelse fra ankenævnet af 7. november 2012, af uddraget fremgår dog alene, at ansøgeren har 'praktisk erfaring', ikke at den pågældende har en akademisk uddannelse, eller en passende efteruddannelse. Det må derfor formodes, at sagen af 7. november 2012 ikke er relevant for min sag.

Kendelserne af 27. marts 2009 har ført til en dispensation ud fra ansøgernes samlede forhold, og jeg vil anføre denne kendelse som værende mere relevant, idet Finanstilsynet i mit tilfælde udelukkende har forholdt sig til elementet efteruddannelse, der naturligvis ikke svarer til en eksamen, idet jeg i dette tilfælde ikke ville have behov for en dispensation.

Jeg skal derfor på den baggrund indstille til Erhvervsankenævnet, at Finanstilsynets afgørelse ændres.”

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2. Af samme lovs § 9, stk. 4, fremgår imidlertid, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

”Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmæglernes uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.”

Det er om Ks teoretiske og praktiske baggrund blandt andet oplyst, at han siden 1984 har været ansat i forsikringsbranchen, herunder fra 1994 til 2001 som administrerende direktør i A, fra 2001 til 2008 som underdirektør i C/D Pension og siden 2009 som administrerende direktør i A A/S. Han har - bortset fra hovedopgaven - gennemført en uddannelse til cand.merc., og han er meddelt merit for den største del af de moduler, der udgør forsikringsmægleruddannelsen. Erhvervsankenævnet finder efter en konkret bedømmelse af Ks samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 2, og at han herefter bør gives tilladelse til at være forsikringsmægler, jf. lovens § 9, stk. 4.

Ankenævnet ændrer derfor Finanstilsynets afgørelse af 16. januar 2013.